

Jak piszą kobiety

Cud opowieści

– Mam poczucie, że nie jesteśmy w stanie skomunikować się ze sobą. Mnie to przeszkadza, mnie to dotyka. To największa bolączka, z którą się mierzę, która najbardziej przeszkadza mi w świecie. Być może dlatego tak miałem ten temat, obrabiam go – mówi Anna Ciarkowska, autorka powieści „Dewocje”.

Mit – ratunek dla duszy

– Literatura piękna interesuje mnie jedynie jako osobista, a zarazem jak najbardziej uniwersalna, zmetaforyzowana, nasycona symbolami interpretacja świata i relacja z jego elementami, a nie ich realistyczna fotografia – mówi Bronka Nowicka, autorka książki „Kodeks Pomyłonych”.

Kobiety zapisują przemijanie

Detal, szczegół, drobiazg, coś tak małego, że można pomyśleć – jakie to może mieć znaczenie? A jednak ma i to nie tylko dlatego, że z drobiazgów budujemy życie, ale także dlatego, że często jest punktem wyjścia dla wiersza. Jak piszą kobiety? Czy w poezji szukają odpowiedzi na najważniejsze pytania? Zapewne tak. Jest jeszcze coś, co pojawia się coraz częściej – to rozważania nad przemijaniem. Píše Joanna CHACHUŁA.

Więcej przeczytacie we wrześniowym numerze „Kalejdoskopu” 09/21